

מסורת הש"ס

(א) נדה י"ג מג"ב (ב) פ"ו ע"ב:
סמוכות מ. (נדה י"ג).
(ג) סמוכות קי: בריסות נד:
(ד) פ"ר תוספות מגילה ס"ג.
ד"ה אלמלא, (ה) פ"ר ג"מ
ק"ג: (ו) (לקמן פ"ב ע"ש).
(ז) פ"ע תוספות יומא ל' ד"ה
מזיה.

רבינו חננאל

דלים ליה גידודי. שאין שפחה גבוהה
שפחה כמו באלעזר דמיון שאין עמוקים
ועז גרליו בקרקע וחופר וממחה העפר
טען נראה דאית ליה גידודי שרי ללא דמי
גידודי דמיא לנהר ואסור: **שמיני**
ידיו. כשהיה רוחץ משום נעישות:
וי נגע. כאמרה: **כאילו מביא מכול**
לעולם. שממחמם ובה לידי קרי חה
לקולטו של דור הכנול מוליאים בכמה
דע לבטלה דכמיב כי השחית כל בשר
וגו' (בראשית ו): **כנולשם.** עשאהו
להא דר' אבהו. בולשם חמילות גיים
הא לעיר. על שם מחמסין ובוששים
אח העיר קרי לה: בולשם: **בשעת**
שלוס. כגון שהוא של אותה מלכות:
כאילו כופר. דנראה שהוא כוס
דכרבי: **כי נחיס.** לנהר פניו כלפי
הנהר ואין כלן משום נעישות אסור
לכסותו: **כי סליק.** ופניו כלפי העם
מוחר משום נעישות: **ר' יורא וקיא.**
דחייס לדרב שלא יראה ככופר:
משמטיס. היה יורא ליתאול של משום
דהוה בעי רבי יורא לחמיק לארעא
דישראל ורב יהודה לא סבירא ליה
יורא פן יגזור עמיו מליק: **בבלא**
ויורא ושמר יהו' עוס **פקדי וגו'.**
ור' יורא אמר לך האי קרא בבלי שמי
כתיב כדאמרין בשני דיני גזירות
(בבבית קיא): **בכילו לי נסר.** לחוק את
ראשי וקאמר להו בלשון הקודש: **פסחו**
פמיכו. ויכנסו בכל בית המרחץ
לחוק הגוף ויזילא הבל של יעשה:
ואשסו. מן מים חמין ואפי' לא הווחמו
אלא להחיה: **מוחר לאומרן.** בבית
המרחץ ואפי' בלשון קודש: **בבלא.**
דמרחץ הנכנס הדין קפה: **פמיכו**
בבלא. דיעשה: **ולא סרן ד' אמוס.**
קודם שיש: **מקרבא.** אינה מתעכלת
לעשות זבל: **ריו רע.** ריו הפה:
רית וואסא. כל גופו מוחס דיעשה
תמיד: **ולא סיקורו מנפטיס.** שאינו
מטיב לללוס: **ולא כניסוהו ללוגן.**
שכן מחזיקין את ההכלל: **למיס ע"ג**
חביו. על שוליו ודדדי שאינם נכנסים
לחור: **מתרג' מולאר' בגריו.**
מחור: **הגחלים מבעי' שוין.** ממחיה
בשבת ואע"פ שהוחמו קלם מחמת
הכלי לפי שאינו מוסיף הכל אלם
משמר ומקרי חוס שלהם לא יענינו
בגמרא ומפרס מולאר' חלם מבעימי
וגחלים מנחון כלי שיש צו בית קיבול

יתן לחיבו צונן.

כירה פרק שלישי שבת

שִׁיחֵי הַיָּם עֲמוּקִים אֵלֶּל
שֶׁסָּם כִּי מִטִּי קִמּוֹךְ לִשְׁפֹתֶיהָ
לְחֹךְ הַיָּם וְדָמִי לְמַגְבֵּל.
לְנֶהֱרַח אֵלֶּל לְכָלִּי דְלִית לִי

דלית ליה גידורי הא דאית ליה גידורי: ו'א'
זורא אנא חזיתיה לר' אבהו שהניח ידיו כנגד
פניו של מטה ולא ידענא אי נעץ אי לא נעץ
פשיטא דלא נעץ דתניא ^בר' אליעזר אומר
"כל האוחז באמה ומשתין כאילו מביא מכול
לעולם אמר אבי' עשאה כבולשת דתנן
יבולשת שנכנסה לעיר בשעת שלום בכיות
יבולתותא אסורות סתומות מותרות בשעת
מלחמה אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי
לנוכך אלמא כיון דבעיתי לא מנסכי ה"נ
כיון דבעית לא אתי להרהורי והכא מאי
ביעותא ביעותא דנהרא איני והאמר ר'
אבא אמר רב הונא אמר רב כל המניח ידיו
כנגד פניו של מטה כאילו כופר בבריותו של
אברהם אבינו לא קשיא הא כי נחית הא
כי סליק רב אשי כי קא נחתו זקפי כי קא
רבנן דבי רב אשי כי קא נחתו זקפי כי קא
סלקי שתי ^בר' זורא הוה קא משתמיל מדרב
יתיהודא דבעי למיסך לארעא דירשאל דאמר
רב יהודה "כל העולה מבבל לא"י עובר
כעשה שנאמר יבבלה יוכאו ושמה היו
אמר אייל ואשמע מיניה מילתא ואיתי
ואיסך אול אשכחיה דקאי בי באני וקאמר
למיעה הביאו לי נתר הביאו לי
מסרק פתחו פומייכו ואפיקו הבלא ואשתו
ממאי דבי באני אמר אילמלא ^בר' (לא) באתי
אלא לשמוע דבר זה ד"ב בשלמא הכיאי
נתר הביאו מסרק קמ"ל רבייך של חול

אֶל־עֵדוּ אֹמֶר בִּי. וְעַיִן דְּרַכָּן
פִּקְרָן כֹּל הַיָּד (וְהָ יָד וְסָ) לֹא שָׂרִי
כְּכֹרֹת שִׁפְהָ וְיִזְחָל לַעַז עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. וְלִבִּי מִתְקַדֵּשׁ דְּבִילָה הַשֵּׁם
הַמְּלִיכָה קֹדֶם מִיָּה כְּלִמְרָם בְּפִקֵּן
וְקִדְוִשׁוֹן (דָּף כֹּג:) רַחֲמָן סְבוּ וְקִרְא
מִבְּרִי וְרַחֲמָן וְסָמָּה (רִחָ 2) מִיָּהוּ קִרְא
יִזְחָל לְאוֹרְמִי בְּכִסֵּה שְׂהִימָה מִתְקַשְׁטָה
עֲמָנָה לְרִיחַ טוֹב כֹּל לֹא הִימָה סָמָּה
בְּחִלְהֵה שַׁעַל יָד רַחֲמֵה הִימָה מִשְׁבֵּרָה
הַסִּימָה מִעֲלִיָּה:

מוליאר הגרופ שותין ממנו

בשבת. פי' בקונטרס
לפי שאין מוסף הכל אלא משמר
מוקדים חוס שלהן ואנטיבי אפי'
גורפה אין שותין הימנה לפי שמוספת
הכל ואין נראה דלא שייך למיגור
המוסף בכל אלא בשבתה גזירה שמה
שומעין ברנא ועוד דדוקא לומר
דמנתי' איירי בשעשה איקור ועוד
דאנטיבי אוקר ככל ענין לשמות
הימנו אפילו בששההא ופי' להחזיר
בתנן משתין אפילו כאינו גוף ועוד
אין משום תוספת הכל אפסיה ליה
דמנתי' בשניה תקשה לרבה ורבי
יוסף דשדו לעיל (דף תל.) ששם
קדרה ע"ג כירה ונשלה בשבת אפי'
ולא נמשלה כמחלל כן דרשתי ואפי'
במודד ונראה כפי' ה"ר פורת מוילנא
הגרף שותין הימנו בשבת שמוחזין
המים מתין ביון לפי שהמים אינן כ"ס
חמין במוילנא שמשכלל הין מן המים
שמוחזין לתורו אלא אנטיבי אפי' ש'
שגורפה אין שותין הימנה לפי שאנטיבי
ש' זה הכל יותר וממשלל הין מן
המים בשעת מויגה וי"מ בירושלמי:
והל'

עין משפט
גר מצודה

כבד א מיי פראג מאל
אסווי צאלה הלנה כג
טושיע אריה סימן ג טעף
יד וטושיע איה סימן כג
טעף ד:
ל ב מיי פיה מהלטה
מלטה הלנה יד:
לא ג מיי פיד מהלטה
דעות הלנה ג:
לב ד מיי (פיד מאל) שנה
הלנה א) וטושיע הלנה ו
סנה נאחין קה טעף אריה
סימן שית טעף יד:

תורה אור השלם

1 כבלת יובאו וְשָׁמָּה הָיוּ
עַד יוֹם שֶׁקָּרִי אֲתָם נָאם ה'
וְהַעֲלִיתִים וְהַשְׁבִּיבוֹתִים אֶל
הַמָּקוֹם הַזֶּה:

מוסף רש"י

ברלשת. חיל על שם
המחשבות והחיות קרי שם
בנות. במתנתותיהם יחשם
(בכאשר מד) וכלל (ע"ה)
א. המחשבות על המחשבות
ב. מחשבות (ע"ה) ונחין (ע"ה)
ג. מחשבות מינה. לא
ד. שם נחלם אלו ברבנות
ה. רבע למחשבות לארבע
ו. ידראשל. וזו יחיה משה
ז. לשם הוא מחשבות
ח. שם (מחשבות ע"ה) וזו
ט. חתלת חיל והנחל. א
י. שם מפרח ביום מחשבות.
יא. שם נכלל בכסו ונכארו
יב. וזה כי שם מחשבות

יותר לאומרים בלשון קדש פתחו פומייכו ואפיקו הבלא נמי כדשמואל דאמר שמואל הבלא מפיק הבלא אלא אשתו מיא דבי באני מאי מעליותא דתניא אכל ולא שתה אכילתו דם וזהו תחילת חולי מעיים "אכל ולא הלך ד' אמות אכילתו מרקבת וזהו תחילת ריח רע הנצרך "לנקבו ואכל דומה לתנוד שהסיקוהו ע"ג אפרו וזהו תחילת ריח וזהמא רחץ בחמין ולא שתה מהן דומה לתנוד שהסיקוהו מבחוץ ולא הסיקוהו מבפנים רחץ בחמין ולא נשתמץ בצונן דומה לברזל שהכניסוהו לאור ולא הכניסוהו לצונן רחץ ולא סך דומה למים ע"ג חבית: **מתני'** מוליר הגרופ שותין הימנו בשבת אנטיכי אע"פ שגרופה אין שותין הימנה: **גמ'** היכי דמי מוליר הגרופ תנא מים מבפנים וגחלים מבחוץ אנטיכי רבה אמר כי כירי רב נחמן בר יצחק אמר כי דודי מאן דאמר כי דודי כ"ש כי כירי ומאן דאמר כי כירי אבל כי דודי לא תניא כוותיה דרב נחמן אנטיכי אע"פ שגרופה וקטומה אין שותין הימנה מפני שנחושטה מחממתה: **מתני'** המיחם שפינהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשיר: **גמ'** מאי קאמר אמר רב אדא בר מתנא הכי קאמר 'המיחם שפינה ממנו מים חמין לא יתן לתוכו מים מועטים כדי שיחמו אבל נותן לתוכו מים מרובים כדי להפשיר והלא

יֵרֵם לָשׁוֹן נְחוּשָׁת וּשְׂאֵנִי נְחֻשֶׁת מִחֶרֶס: אֲנִיטִי. מִפֶּרֶס בְּגִמְרָא: **גַּב' בִּי יִרְיֵי**, חֲלָל יֵשׁ בְּצִרָה
הַ הֵשִׁי וְעַ"ג דְּרִימָה לְמִוּלָאֵר מִיבִי כִּרְיָה דְּפֻסְפָּה עַבְדֵּי וְהָאִוֹר מִדִּיר בְּחֻמְכָּה כֹּל יְמֵימֵי הָאוֹר וְדֻפְסָה חֶסֶד
הַגְּמִלִּים: **בִּי דְרִי**, יְדִימָה גְדוּלָּה עֲשׂוֹן לֵב שְׂמִי שׁוּלִים וְעוֹמֵמִן בְּחִלִּים כִּין שְׂמִימָה וְהַמְּסִיחַ וְהַלְוִיִּים:
הַשְׁאוֹר מִדִּיר בִּי דְּפֻסְפָּה עַבְדֵּי מִפֶּרֶס: **אֲבָל בִּי דְרִי לֵא**, שְׂמִי לֵא כִּין מִוּלָאֵר: **וְהַמְּסִיחַ**, נְחוּשָׁת שְׂמִי
וְיִחְיִימֵהוּ. וְאֵלֵי אֲמֹרֵר נְחוּשָׁתָה לָשׁוֹן שׁוּלִים כְּדִכְכִּיב (יִחְזָקָא טו) יַעֲן הַשְׁפָּר נְחֻשָׁתָר וְלָשׁוֹן שֶׁל הַמְּשִׁנָּה נְחֻשָׁתוֹ
וְאֲנִיטִי מִוּלָאֵר דְּמִתְרָן שְׂהֻלִים מְכֻסִּים חֻמְסֵי מִשְׁתַּמֵּר וְאֲנִיטִי שְׂגִרְפֵּי בְּחִלִּים: **בְּרַנְיָה הַמְּסִיחַ**,
מִתְעִימִן מִפֶּרֶס בְּגִמְרָא: **גַּב' מֵאִי קָאֲמֵר**, מֵאִי פִּינְיָה וְמֵאִי לֵא יִתֵּן וְהִדָּר אֲמֵר אֲבָל נִתָּן:
וְהֵלֵךְ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones